## CURS 2

# Introducere în limbajul PROLOG

# **Cuprins**

Bibliografie	1
. Limbajul Prolog	
1.1 Elemente de bază ale limbajului SWI-Prolog	
1.2 "Matching". Cum își primesc valori variabilele?	
1.3 Modele de flux	
1.4 Sintaxa regulilor	
1.5 Operatori de egalitate	
1.6 Operatori aritmetici	
2. Exemplu – predicatul "factorial"	

# **Bibliografie**

<u>Capitolul 11</u>, Czibula, G., Pop, H.F., *Elemente avansate de programare în Lisp și Prolog. Aplicații în Inteligența Artificială*., Ed. Albastră, Cluj-Napoca, 2012

# 1. Limbajul Prolog

- ➤ Limbajul Prolog (PROgrammation en LOGique) a fost elaborat la Universitatea din Marsilia în jurul anului 1970, ca instrument pentru programarea şi rezolvarea problemelor ce implicau reprezentări simbolice de obiecte şi relaţii dintre acestea.
- ➤ Prolog are un câmp de aplicații foarte larg: baze de date relaționale, inteligență artificială, logică matematică, demonstrarea de teoreme, sisteme expert, rezolvarea de probleme abstracte sau ecuații simbolice, etc.
- Există standardul ISO-Prolog.
- ➤ Nu există standard pentru programare orientată obiect în Prolog, există doar extensii: TrincProlog, SWI-Prolog.
- ➤ Vom studia implementarea SWI-Prolog sintaxa e foarte apropiată de cea a standardului ISO-Prolog.
  - Turbo Prolog, Visual Prolog, GNUProlog, Sicstus Prolog, Parlog, etc.
- ➤ SWI-Prolog 1986
  - oferă o interfată bidirectională cu limbajele C și Java

- foloseste XPCE un sistem GUI orientat obiect
- multithreading bazat pe suportul multithreading oferit de limbajul standard C.

# **Program Prolog**

- > caracter descriptiv: un program Prolog este o colecție de definiții ce descriu relații sau funcții de calculat reprezentări simbolice de obiecte și relații între obiecte. Soluția problemelor nu se mai vede ca o execuție pas cu pas a unei secvențe de instrucțiuni.
  - program colecție de declarații logice, fiecare fiind o clauză Horn de forma p,  $p \to q$ ,  $p_1 \wedge p_2 ... \wedge p_n \to q$
  - **concluzie** de demonstrat de forma  $p_1 \wedge p_2 ... \wedge p_n$
- > Structura de control folosită de interpretorul Prolog
  - Se bazează pe declarații logice numite clauze
    - o **fapt** ceea ce se cunoaște a fi adevărat
    - o **regulă** ce se poate deduce din fapte date (indică o concluzie care se știe că e adevărată atunci când alte concluzii sau fapte sunt adevărate)
  - Concluzie ce trebuie demonstrată GOAL
    - Prolog folosește *rezoluția* (liniară) pentru a demonstra dacă concluzia (teorema) este adevărată sau nu, pornind de la ipoteza stabilită de faptele și regulile definite (axiome).
    - O Se aplică raționamentul înapoi pentru a demonstra concluzia
    - Programul este citit de sus în jos, de la dreapta la stânga, căutarea este în adâncime (*depth-first*) și se realizează folosind **backtracking.**
- $p \to q (\neg p \lor q)$  se transcrie în Prolog folosind clauza q := p. (q if p)
- > \( \) se transcrie în Prolog folosind ","
  - $p_1 \wedge p_2 ... \wedge p_n \rightarrow q$  se transcrie în Prolog folosind clauza  $q: -p_1, p_2, ..., p_n$ .
- > v se transcrie în Prolog folosind ";" sau o clauză separată.
  - $p_1 \lor p_2 \rightarrow q$  se transcrie în Prolog
    - o folosind clauza  $q:-p_1; p_2$ .

sau

o folosind 2 clauze separate

 $q := p_1$ .

 $q :- p_2$ .

# **Exemple**

# • Logică

 $\forall x \ p(x) \land q(x) \rightarrow r(x)$ 

$$\forall x w(x) \lor s(x) \rightarrow p(x)$$

# (SWI-)Prolog

r(X) : -p(X), q(X).

$$p(X)$$
:  $-w(X)$ .

$$p(X)$$
:  $-s(X)$ .

$w \lor s \rightarrow p$	$\neg(w \lor s) \lor p$	$(\neg w \land \neg s) \lor p$	$(\neg w \lor p) \land (\neg s \lor p)$	$(w \to p) \land (s \to p)$

$$\forall x t(x) \rightarrow s(x) \land q(x)$$

$$s(X)$$
:  $-t(X)$ .

$$q(X)$$
:  $-t(X)$ .

$$t(a)$$
.

$$w(b)$$
.

## Concluzie

# Goal

r(a)

? r(a).

true

q(b)

? *q*(*b*). **false** 

# • Logică

# **Prolog**

$$\forall x \, s(x) \rightarrow p(x) \lor q(x)$$

????

$s \rightarrow p \bigvee q$	 	$(s \land \neg p) \rightarrow q$

• <u>Lawrence C Paulson, Logic and Proof, University of Cambridge, 2000</u>: rezoluție (subcapitolul 7.3), unificare (capitolul 10), Prolog

## 1.1 Elemente de bază ale limbajului SWI-Prolog

#### 1. Termen

- SIMPLU
  - a. constantă
    - simbol (*symbol*)
      - o secvență de litere, cifre,
      - o începe cu literă mică
    - număr =întreg, real (number)
    - şir de caractere (string): 'text' (caracter: 'c', '\t',...)

ATOM = SIMBOL + STRING + ŞIR-DE-CARACTERE-SPECIALE + [] (lista vidă)

- caractere speciale + \* / < > = : . &  $\_$  ~
- b. variabilă
  - secvență de litere, cifre, \_
  - începe cu literă mare
  - variabila anonimă este reprezentată de caracterul underline (\_).
- **COMPUS** (a se vedea **Curs 4**).
  - o listele (list) sunt o clasă specială de termeni compuși

# 2. Comentariu

% Acesta este un comentariu

/\* Acesta este un comentariu \*/

#### 3. Predicat

- a). standard (ex: fail, number, ...)
- b). utilizator

• nume [(obiect[, obiect....)]

numele simbolic al relației

Tipuri

- **1. number** (integer, real)
- **2. atom** (symbol, string, şir-de-caractere-speciale)

3. list (secventă de elemente) specificat ca list=tip de bază\*

ex. listă (omogenă) formată din numere întregi [1,2,3]

% definire tip: el=integer list=el\*

!!! lista vidă [] este singura listă care e considerată în Prolog atom.

#### Convenții.

- În SWI-Prolog nu există declarații de predicate, nici declarații de domenii/tipuri (ex. ca în Turbo-Prolog).
- Specificarea unui predicat
  - o % definire tipuri, dacă e cazul
  - o % *nume* [(param<sub>1</sub>:tip<sub>1</sub>[,param<sub>2</sub>:tip<sub>2</sub>...)]
  - o % modelul de flux al predicatului (i, o, ...) vezi Secțiunea 1.3
  - o % param<sub>1</sub> semnificația parametrului 1
  - % param<sub>2</sub> semnificația parametrului 2
     ....

## 4. Clauza

- fapt
  - o relație între obiecte
  - o nume\_predicat [(obiect [, obiect....)]
- regula
  - o permite deducere de fapte din alte fapte

#### Exemplu:

fie predicatele

tata(X, Y) reprezentând relația "Y este tatăl lui X" mama(X, Y) reprezentând relatia "Y este mama lui X"

și următoarele fapte corespunzătoare celor două predicate:

mama(a,b). mama(e,b). tata(c,d). tata(a,d).

Se cere: folosind definițiile anterioare să se definească predicatele

parinte(X, Y) reprezentând relația "Y este părintele lui X" frate(X, Y) reprezentând relația "Y este fratele lui X"

#### Clauze în SWI-Prolog

```
\begin{array}{l} parinte(X,Y):-tata(X,Y).\\ parinte(X,Y):-mama(X,Y).\\ \% \text{ "}="reprezintă operatorul "diferit"}- a se vedea Secțiunea 1.5\\ frate(X,Y):- parinte(X,Z),\\ parinte(Y,Z),\\ X \setminus= Y. \end{array}
```

### **5. Intrebare** (goal)

- o e de forma predicat<sub>1</sub> [(obiect [, obiect....)], predicat<sub>2</sub> [(obiect [, obiect....)]......
- o true, false
- **CWA Closed World Assumption**

Folosind definițiile anterioare, formulăm următoarele întrebări:

```
?- parinte(a,b).

true.

?- parinte(a,X).

X=d;

X=b.

?- parinte(a,f).

false.

?- frate(a,X).

X=c;

X=e.
```

## 1.2 "Matching". Cum îşi primesc valori variabilele?

Prolog nu are instrucțiuni de atribuire. Variabilele în Prolog își primesc valorile prin **potrivire** cu constante din fapte sau reguli.

Până când o variabilă primește o valoare, ea este **liberă** (free); când variabila primește o valoare, ea este **legată** (bound). Dar ea stă legată atâta timp cât este necesar pentru a obține o soluție a problemei. Apoi, Prolog o dezleagă, face backtracking și caută soluții alternative.

**Observație**. Este important de reținut că nu se pot stoca informații prin atribuire de valori unor variabile. Variabilele sunt folosite ca parte a unui proces de potrivire, nu ca un tip de stocare de informații.

#### Ce este o potrivire?

Iată câteva reguli care vor explica termenul 'potrivire':

- 1. Structuri identice se potrivesc una cu alta
  - p(a, b) se potriveste cu p(a, b)

- 2. De obicei o potrivire implică variabile libere. Dacă X e liberă,
  - p(a, X) se potriveste cu p (a, b)
  - X este legat la b.
- 3. Dacă X este legat, se comportă ca o constantă. Cu X legat la b,
  - p(a, X) se potriveste cu p(a,b)
  - p(a, X) NU se potriveste cu p(a, c)
- 4. Două variabile libere se potrivesc una cu alta.
  - p(a, X) se potriveste cu p(a, Y)

**Observație.** Mecanismul prin care Prolog încearcă să 'potrivească' partea din întrebare pe care doreste să o rezolve cu un anumit predicat se numeste **unificare**.

#### 1.3 Modele de flux

În Prolog, legările de variabile se fac în două moduri: la intrarea în clauză sau la ieșirea din clauză. Direcția în care se leagă o valoare se numește '**model de flux**'. Când o variabilă este dată la intrarea într-o clauză, aceasta este un parametru de intrare (i), iar când o variabilă este dată la ieșirea dintr-o clauză, aceasta este un parametru de ieșire (o). O anumită clauză poate să aibă mai multe modele de flux. De exemplu clauza

```
factorial (N, F)
```

poate avea următoarele modele de flux:

- (i,i) verifică dacă N! = F;
- (i,o) determină F = N!;
- (o,i) găsește acel N pentru care N! = F.

**Observație**. Proprietatea unui predicat de a funcționa cu mai multe modele de flux depinde de abilitatea programatorului de a programa predicatul în mod corespunzător.

## 1.4 Sintaxa regulilor

Regulile sunt folosite în Prolog când un fapt depinde de succesul (veridicitatea) altor fapte sau succesiuni de fapte. O regulă Prolog are trei părti: capul, corpul și simbolul if (:-) care le separă pe primele două.

Iată sintaxa generică a unei reguli Prolog:

```
capul regulii :-
subgoal,
subgoal,
...,
subgoal.
```

Fiecare subgoal este un apel la un alt predicat Prolog. Când programul face acest apel, Prolog testează predicatul apelat să vadă dacă poate fi adevarat. Odată ce subgoal-ul curent a fost

satisfăcut (a fost găsit adevărat), se revine și procesul continuă cu următorul subgoal. Dacă procesul a ajuns cu succes la punct, regula a reușit. Pentru a utiliza cu succes o regulă, Prolog trebuie să satisfacă toate subgoal-urile ei, creând o mulțime consistentă de legări de variabile. Dacă un subgoal eșuează (este găsit fals), procesul revine la subgoal-ul anterior și caută alte legări de variabile, și apoi continuă. Acest mecanism se numește **backtracking**.

## 1.5 Operatori de egalitate

X=Y verifică dacă X și Y pot fi unificate

- Dacă X este variabilă liberă și Y legată, sau Y este variabilă liberă și X e legată, propoziția este satisfăcută unificând pe X cu Y.
- Dacă X și Y sunt variabile legate, atunci propoziția este satisfăcută dacă relația de egalitate are loc.

X = Y verifică dacă X și Y nu pot fi unificate Y = Y

?- 
$$[X,Y,Z] \setminus [a,b]$$
. ?-  $[x,Y] \setminus [a,b]$ . ?-  $[a,b] \setminus [x,Y]$ . true. false. ?-  $[a,b] \setminus [x,Y]$ .

X == Y verifică dacă X și Y sunt legate la aceeași valoare.

X :== Y verifică dacă X și Y nu au fost legate la aceeași valoare.

# 1.6 Operatori aritmetici

## !!! Important

- 2+4 e doar o structură, utilizarea sa nu efectuează adunarea
- Utilizarea 2+4 nu e aceeași ca utilizarea lui 6.

# Operatori aritmetici

?- 2+4=6. ?- 2+4\=6. ?- 6==6. ?- 6==2+4. ?-6\=7. false. true. true. true. false.

?- 2+4=2+4. ?- 2+4=4+2. ?-X=2+4-1.

false. X=2+4-1. true.

- testează egalitatea aritmetică =:=
  - fortează evaluarea aritmetică a ambelor părti
  - operanzii trebuie să fie numerici
  - variabilele sunt LEGATE

testează operatorul aritmetic "diferit"  $= \mid =$ 

> ?- 2+4=:=6. ?- 2+4=\=7. ?- 6=:=6. true. true. true.

- partea dreaptă este LEGATĂ și numerică is
  - partea stângă trebuie să fie o variabilă
  - dacă variabila este legată, verifică egalitatea numerică (ca si =:=)
  - dacă variabila nu este legată, evaluează partea dreaptă și apoi variabila este legată de rezulatul evaluării

?- X is 2+4-1. ?- X is 5. X=5X=5

## Inegalități

< mai mic

mai mic sau egal =<

mai mare >

mai mare sau egal >=

- evaluează ambele părți
- variabile LEGATE

?- 2+4=<5+2. ?- 2+4=\=7. ?- 6=:=6. true. true. true.

# Câteva funcții aritmetice predefinite SWI-Prolog

X mod Y întoarce restul împărțirii lui X la Y

X div Y	întoarce câtul împărțirii lui X la Y
abs(X)	întoarce valoarea absolută a lui X
sqrt(X)	întoarce rădăcina pătrată a lui X
round(X)	întoarce valoarea lui $X$ rotunjită spre cel mai apropiat întreg (round(2.56) este 3, round (2.4) este 2)

...

# 2. Exemplu - predicatul "factorial"

Dându-se un număr natural n,să se calculeze factorialul numărului.

$$fact(n) = \begin{cases} 1 & daca \ n = 0 \\ n \cdot fact(n-1) & altfel \end{cases}$$

Conform cerinței probleme, am dori șă definim predicatul **fact(integer, integer)** în modelul de flux (**i**, **o**). Vom vedea că predicatul definit în acest model de flux funcționează și în modelul de flux (i, i).

În Varianta 2, ! reprezintă predicatul "cut" (tăietura roșie, în acest context), folosit pentru a preveni luarea în calcul a subgoal-urilor alternative (backtracking-ul la următoarea clauză).

#### 1. Varianta 1

# % fact1(N:integer, F:integer) % (i, i) (i, o) fact1(0, 1). fact1(N, F):- N > 0, N1 is N-1, fact1(N1, F1), F is N \* F1.

go1 := fact1(3, 6).

#### 2. Varianta 2

go2 :- fact2(3, 6).

```
SWI-Prolog (Multi-threaded, version 6.6.6)

File Edit Settings Run Debug Help
Welcome to SWI-Prolog (Multi-threaded, 32 bits, Version 6.6.6)
Copyright (c) 1990-2013 University of Amsterdam, VU Amsterdam
SWI-Prolog comes with ABSOLUTELY NO WARRANTY. This is free software, and you are welcome to redistribute it under certain conditions.

For help, use ?- help(Topic). or ?- apropos(Word).

1 ?-
    d:/Docs/Didactice/Cursuri/2014-15/pfl/teste/fact.pl compiled 0.00 sec, 7 clauses
    true;
false.

2 ?- fact1(3.%).
    x = 6;
false.

4 ?- fact2(3.6).
    true.

5 ?- fact2(3.%).
    x = 6.

6 ?- go2.
    true.

7 ?- ■
```

#### 3. Varianta 3

```
% fact3(N:integer, F:integer)
% (i, i), (i, o)
fact3(N, F):- N > 0,
N1 is N-1,
fact3(N1, F1),
F is N * F1.
fact3(0, 1).
?- fact3(3, N).
N = 6.
```